

Streda 28. februára 2018

Piesne: ES č. 244, 652

Text: 1K 10, 9 – 13

„9ani nepokúšajme Pána, ako (Ho) niektorí z nich pokúšali, a zahynuli od hadov; 10Ani nereptajte, ako niektorí z nich reptali, a zahynuli od zhubcu. 11Toto sa im prihodilo ako príklad, a nám, ktorých zastihol koniec sveta, je to napísané na výstrahu. 12A tak, kto si myslí, že stojí, nech si dáva pozor, aby nepadol. 13Pokušenie, ktoré vás zachvátilo, je len ľudské, ale Boh je verný, On nedopustí pokúšať vás nad možnosť, ale s pokušením spôsobí aj vyslobodenie, aby ste ho mohli znieť.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Biblický text sa začína veľmi tvrdými slovami. Čo nemáme robiť? Nepokúšať Krista a nereptať, aby sme nezomreli. A na to odpovedá hlas v našom vnútri – veď toto predsa robím každý deň! Nerobím všetko dobre, nepočúvam Pána Boha dôsledne vo všetkom, vlastne proti Nemu reptám každý deň! A toto majú byť následky? Máme chuť nepočúvať, nerozmýšľať, lebo nevidíme cestu von. Veľa ľudí takto reaguje na tvrdé biblické texty. Povedia si: Toto nebudem počúvať. Toto nechcem! Z vážnosti tých slov majú strach. Lenže oni nie sú vyslovené preto, aby nás strašili. Áno, hovorí sa v nich o smrti ako o následku za hriech; za niečo, čo v podstate robíme každý deň. Ale Pán Boh nechce ľudí, ktorí Ho budú nasledovať len zo strachu! O čo tu potom ide? O vážne upozornenie od niekoho, kto to s našim životom myslí dobre. Za slovami, ktoré sú tu spomínané, je príbeh z 21. kapitoly z knihy Numeri. Nehovorí sa v nich o Božej pomste, ale o následkoch našich rozhodnutí. Nesprávajme sa ako ľudia, ktorí sa stále sťažujú na iných, frflú, a pritom sa zbavujú vlastnej zodpovednosti. Aspoň pre dnešok budme dospelí so všetkým, čo k tomu patrí. Budme tí, čo zvažujú, prijímajú rozhodnutia a nesú aj následky. Budme tí, čo berú svoj život ako vzácny a nie samozrejmy dar. Nie je to vôbec jednoduché. Pokušenia prichádzajú každý deň. Skúšky, v ktorých zisťujeme, že naša viera má svoje medzery. Áno, sú ľudia, o ktorých si myslíme, že im sa niečo také už dávno nestáva, ale pre nich to platí rovnako. Kto si myslí, že stojí, nech si dáva pozor, aby nepadol. Čo platí pri všetkých skúškach? Nie my, ale Boh je verný. On nedopustí, aby sme boli skúšaní nad svoje sily. Vezmime na seba zodpovednosť sami za seba. Počúvajme, nevyhovárajte sa, vážme si dar života. A nezabudnime, každá skúška má svoje východisko. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, odpusť mi moju nespokojnosť, sťažovanie sa i zbavovanie sa vlastnej zodpovednosti. Je ozaj toho veľa, čomu nerozumiem, čo ma desí, čo mi nedovoľuje, aby som si bola istá sama sebou. Ale napriek tomu mi pomáhaj vo všetkom Ti dôverovať a spoľahnúť sa na to, že Ty na mňa nenaložíš viac než v dnešný deň unesiem. Amen.

Mgr. Erika Pospíšilová, zborová farárka v CZ ECAV Pribylina